

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2016 р. про відмову у погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12.04.2002 № 522» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, подані листом Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України від 06.05.2016 № 16/01/02-1114.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проект постанови, як зазначено в аналізі регуляторного впливу (далі - АРВ), доданого до нього, розроблено на виконання пункту 114 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.03.2015 № 357-р, та на виконання положень Указу Президента України від 15.03.2016 № 96/2016, яким затверджено Стратегію кібербезпеки України в частині, що стосується комплексного вдосконалення правої основи кіберзахисту об'єктів критичної інфраструктури шляхом створення нормативно-правової бази у сфері безпечного, стабільного і надійного кіберпростору.

Метою розроблення проекту постанови є спрощення електронної взаємодії суб'єктів владних повноважень із суб'єктами господарювання в частині перегляду умов підключення абонентів з дотриманням вимог законодавства щодо захисту державних інформаційних ресурсів в інформаційно-телекомунікаційних системах, сприятиме посиленню інформаційної безпеки держави як складової системи забезпечення національної безпеки України, а також покращенню якості надання послуг доступу до публічної інформації з використанням сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій.

Однак, проект постанови не може бути погоджений Службою, оскільки поставлена мета розробником не досягнута і це підтверджується наступним.

Так, аналіз змісту запропонованої на розгляд нової редакції Порядку підключення до глобальних мереж передачі даних (далі – проект Порядку) свідчить про те, що у переважній більшості своїх положень ця редакція є ідентичною діючій редакції Порядку підключення до глобальних мереж передачі даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.04.2002 № 522.

Запропоновані зміни носять формальний характер, оскільки складаються, по суті, лише з редакційних правок окремих положень, визначення окремих понять та доповнень новими пунктами, які фактично позбавлені будь-якого інформаційного навантаження.

Так, наприклад:

доповнення проекту Порядку пунктом 4 проекту Порядку пропонується встановити вимоги до оператора, який здійснюватиме підключення абонентів, а саме, *оператор має надавати послуги з доступу до глобальних мереж та забезпечувати виконання вимог Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» щодо умов обробки та захисту державних інформаційних ресурсів в інформаційно-телекомунікаційних системах*. Зазначені вимоги є декларативними та формальними, оскільки основні вимоги при здійсненні діяльності у сфері телекомунікацій з надання послуг доступу до Інтернету встановлені Правилами здійснення діяльності у сфері телекомунікацій (діяльність з надання послуг доступу до Інтернет), затверджених рішенням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації від 10.12.2013 № 803;

доповнення проекту Порядку пунктом 7. Слід зазначити, що даний пункт, по-перше, дублює норми статей 33 та 44 Закону України «Про телекомунікації», а по-друге, не є предметом даного проекту.

Разом з цим зауважуємо, що відповідно до Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 12.04.2005 № 34/5, *порядок* – це акт, який встановлює *механізм реалізації прав та обов'язків* фізичних і юридичних осіб, *процедуру застосування* нормативно-правового акта та *умови провадження* певної діяльності.

Натомість, у проекті Порядку відсутній чіткий та прозорий порядок, якого необхідно дотримуватись під час процедури підключення до глобальних мереж передачі даних. Зазначене, в свою чергу, є порушенням статті 5 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», якою встановлено, що забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, серед іншого, викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Крім зазначеного, наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту постанови не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (далі - АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» розробнику необхідно оцінити важливість проблеми, а у разі існування даних, які підтверджують існування проблеми та характеризують її масштаб, навести значення цих даних у *цифровому вимірі*.

Натомість, у даному розділі АРВ не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником неналежним чином обґрунтована наявність проблеми, що потребує державного регулювання.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, обмежився лише однотипним текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, та який, в свою чергу, носить суто формальний характер. При цьому, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначено витрати, які можуть виникнути внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 2 до Методики.

Зазначене, в свою чергу, унеможлиблює надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, яку пропонується вирішити.

У розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не визначено питомої ваги суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дане регулювання, а також не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

Зазначені обставини унеможливають надання об'єктивного висновку стосовно забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави.

У розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє, власне, обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

У Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено прогнозних показників результативності дії регуляторного акта.

Так, відповідно до пункту 10 та 11 Методики прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;

кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;

розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта можуть бути виражені у кількісній формі. У разі неможливості обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди або витрати наводиться текстовий опис результативності акта.

Крім того, розробником не наведено жодних додаткових показників результативності регуляторного акту, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта. Відповідно до вимог Методики ці показники мають бути не описовими, а кількісними та вимірювальними.

Також, у порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX АРВ «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» розробником не визначені заходи, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме, вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Недотримання розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону.

Отже, проект постанови розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а саме:

доцільності, тобто обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12.04.2002 № 522».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія Ляпіна